

Històries del taxi

David Escamilla

Històries del taxi

David Escamilla

ara
LIBRES

El taxista és origen i destí de gran part del catàleg de la llegenda urbana. Ell, com ningú, és coneixedor de les deficiències estructurals del trànsit, coneix les hores punta i les hores vall. Normalment és oïdor voraç de la ràdio, per tant, a mig matí, després del repàs de totes les tertúlies que es fan i es desfan, pot sintetitzar amb poques paraules quina és la temperatura conjuntural. Si s'acosten eleccions pronostica, si es dicten mesures ell pot preveure'n les conseqüències. A **Històries del taxi** descobriràs els relats més sorprenents que formen part de la realitat quotidiana d'una gran ciutat com Barcelona. Segur que tu també recordes alguna conversa íntima i memorable amb un taxista. Aquella nit que havies de quedar amb una noia, per primera vegada, i li demanaves consell a ell. O aquell matí d'exàmens, arribant a la facultat, amb un nus a l'estómac... Benvingut a l'apassionant i desconegut món d'**Històries del taxi**.

www.aratv.cat
Coneix els nostres autors

Descampats de matinada

Aquella nit començava com cada nit, pura inèrcia, a la parada de taxis de Sagrada Família.

La Marina tenia vint-i-nou anys i ja en portava un parell amorrada al volant. I les primeres clientes de la jornada ja li feien senyals des de l'altra banda de la vorera.

Eren un parell d'escandaloses *teenagers*. Duien unes minis prohibitives, botes altes de xarol –l'una blanques i l'altra negres–, i unes bruses ajustadíssimes amb uns escots no aptes per a cardíacs. No van pujar al cotxe, van saltar-hi cap a dins, literalment.

Es dirigien cap a una torre de Pedralbes, a la festa privada d'uns amics. No van dir-li ni *mu* a la taxista. Anaven molt a la seva.

Quan van ser a l'altura de l'avinguda Diagonal, la Marina va observar, a través del retrovisor, que les dues noies es tocaven. S'acariciaven la pell, es menjaven els llavis i no paraven de riure.

La taxista procurava fer com si res, tot i que aquella tòrrida situació començava a inquietar-la. De sobte, una d'elles, va espetar:

–Ei tia! Para, para el taxi... allà mateix...

–On dius? On vols que pari el cotxe?